

Stare
scan

Podpisnik: Bojan Bočkorec
Izdajatelj: SIGOV-CA
Št. certifikata: f3ff4ed800000000567cccf6
Podpisano: 13:14, 05.07.2019

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKRAJNO SODIŠČE V LENDAVI

Odvetniška družba
BREZOVEC 16. 7. 2019
Priloga 8 07-2019

I 165/2018

SKLEP

Okrajno sodišče v Lendavi je po okrajnem sodniku Bojanu Bočkorecu,

v izvršilni zadevi upnice (dolžnice po nasprotni izvršbi): [redacted]
[redacted] ki jo zastopa Matej Vovko, odvetnik v Ljubljani,

zoper dolžnico (upnico po nasprotni izvršbi): **OSNOVNA ŠOLA ODRANCI**,
Prešemova ulica 1, Odranci, ki jo zastopa Odvetniška družba Brezovec o.p., d.o.o., s
sedežem v Ljubljani,

zaradi izterjave 11.607,43 EUR s pp,

o predlogu dolžnice za nasprotno izvršbo z dne 28. 3. 2019 in o predlogu upnice za
odlog nasprotne izvršbe z dne 28. 6. 2019,

po opravljenem naroku,

5. julija 2019

SKLENILO:

- I. Predlogu dolžnice za nasprotno izvršbo se ugoditi in se upnici [REDACTED] nalaga, da mora dolžnici v roku 15 dni vrniti glavnico v znesku 11.607,43 EUR, zamudne obresti v znesku 473,47 EUR in stroške postopka v znesku 114,22 EUR.
- II. Predlog upnice [REDACTED] odlog nasprotne izvršbe z dne 28. 6. 2019 se zavrne.
- III. Upnica [REDACTED] je dolžna v roku 8 dni povrniti dolžnici stroške postopka nasprotne izvršbe, odmerjene na 329,40 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku izpolnitvenega roka (8 dni) dalje, pa do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

1. V predmetni izvršilni zadevi je naslovno sodišče s sklepom o izvršbi, opr. št. I 165/2018 z dne 11. 9. 2018, dovolilo predlagano izvršbo na podlagi pravnomočne in izvršljive sodbe Delovnega sodišča v Mariboru, Oddelek v Murski Soboti, opr. št. Pd 56/2017 z dne 4. 10. 2017, ki je bila spremenjena s pravnomočno in izvršljivo sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča, opr. št. Pdp 906/2017 z dne 10. 1. 2018. S sklepom z dne 28. 1. 2019 v zvezi s sklepom Višjega sodišča v Mariboru, opr. št. I Ip 202/2019 z dne 3. 4. 2019, je sodišče ugodilo ugovoru dolžnice po izteku roka, postopek ustavilo ter razveljavilo opravljena izvršilna dejanja ter odločilo, da stranki sami krijeta svoje stroške ugovornega postopka.

K tč. I

2. Dolžnica (upnica po nasprotni izvršbi) je dne 28. 3. 2019 po svojem pooblaščenju, vložila predlog za nasprotno izvršbo, v katerem navaja, da je bila na podlagi predmetne izvršbe dne 14. 9. 2018 opravljena izvršba v višini 11.607,43 EUR. Na podlagi sodbe in sklepa Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. VIII Ips 136/2018 z dne 4. 12. 2018, je bil izvršilni naslov na podlagi katerega je bila dovoljena izvršba, pravnomočno odpravljen oz. razveljavljen. Dolžnica je razlog za nasprotno izvršbo izvedela dne 3. 1. 2019, ko je prejela sodbo in sklep Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. VIII Ips 136/2018 z dne 4. 12. 2018. Glede na navedeno zahteva, da ji upnica vrne glavnico v višini 11.607,43 EUR, zamudne obresti v višini 473,47 EUR in stroške postopka v višini 114,22 EUR.

3. Sodišče najprej ugotavlja, da je predlog dolžnice za nasprotno izvršbo z dne 28. 3. 2019 vložena pravočasno, znotraj subjektivnega in objektivnega roka, kot ju določa 2. odstavek 67. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ), to je v treh mesecih od dneva, ko je dolžnik zvedel za razlog (dolžnica je sodbo in sklep Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. VIII Ips 136/2018 z dne 4. 12. 2018 prejela dne 3. 1. 2019), v vsakem primeru pa v enem letu od dneva, ko je bil tudi izvršilni postopek končan (izvršba je bila realizirana dne 14. 9. 2018).
4. Upnica, kateri je sodišče v skladu z določilom 2. odstavka 68. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) pozvalo, da se lahko izjavi, v pravočasnem odgovoru z dne 12. 4. 2019 nasprotuje predlogu za nasprotno izvršbo ter navaja, da je Vrhovno sodišče RS s sodbo, opr. št. VII Ips 136/2018, le delno razveljavilo pravnomočno sodbo delovnega sodišča in v sodbi jasno navedlo, da upnici v obdobju, ko ni bila zaposlena oz. ko je prejela nižjo plačo, pripada odškodnina v višini razlike med plačo, ki jo je prejela in plačo, ki bi jo prejela pri delodajalcu, pri katerem ji je delno razmerje nezakonito prenehalo. Navaja, da je Vrhovno sodišče opozorilo na dejstvo, da je tudi glede reparacijskega in reintegracijskega zahtevka potrebno zgolj ugotoviti v katerem obdobju in pod kateri pogoji je bila upnica v času od nezakonitega prenehanja pogodbe o zaposlitvi zaposlena pri drugem delodajalcu, o čemer bo moralo sodišče prve stopnje ponovno odločiti, tudi na podlagi sklepa Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 1068/2018 z dne 27. 3. 2019. Nadalje še navaja, da je glede na dejstvo o njenih prihodkih in o tem, kdaj je bila zaposlena, jasno da bo sodišče ugodilo njenemu zahtevku in bo dolg dolžnice, kot izhaja iz predloga za izvršbo, nedvomno upravičen in utemeljen.
5. Ker je upnica dolžnikovemu predlogu za nasprotno izvršbo pravočasno nasprotovala, je sodišče v skladu z določbo 3. odstavka 68. člena ZIZ opravilo narok za obravnavo predloga za nasprotno izvršbo, na katerem je izvedlo vse predlagane dokaze, in sicer je vpogledalo v vso listinsko dokumentacijo v spisu in prilogi spisa. Sodišče je narok opravilo v nenavzočnosti upnice (ta je opravičila izostanek z naroka in prosila za njegovo preložitve) in njenega pooblaščenca, saj je ocenilo, da je dejansko stanje v zadevi razjasnjeno že na podlagi drugih dokazov (predložene listinske dokumentacije v spisu), zaslišanje upnice pa ni bilo potrebno, kar je v skladu s 3. odstavka 29.a člena ZIZ, po katerem sodišče zasliši stranko, če se mu zdi potrebno za razjasnitev posameznih vprašanj ali za izjavo o kakšnem predlogu stranke.
6. Ko je izvršba že opravljena, lahko dolžnik predlaga pri sodišču nasprotno izvršbo in zahteva, naj mu upnik vrne tisto, kar je z izvršbo dobil, če je izpolnjen eden od

taksativno naštetih razlogov v 67. členu ZIZ, med drugim tudi, če je bil izvršilni naslov pravnomočno odpravljen, spremenjen, razveljavljen ali izrečen za neveljavnega (2. točka 1. odstavka 67. člena ZIZ), na katerega se smiselno sklicuje dolžnica v predlogu za nasprotno izvršbo.

7. Predmetna izvršba je bila dovoljena na podlagi izvršilnega naslova - pravnomočne in izvršljive sodbe Delovnega sodišča v Mariboru, Oddelek v Murski Soboti, opr. št. Pd 56/2017 z dne 4. 10. 2017, ki je bila spremenjena s pravnomočno in izvršljivo sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča, opr. št. Pdp 906/2017 z dne 10. 1. 2018. Slednja sodba Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 906/2017 z dne 10. 1. 2018, je bila s sodbo in sklepom Vrhovnega sodišča RS, opr. št. VIII Ips 136/2018 z dne 4. 12. 2018, razveljavljena, in sicer je sodišče v 1. točki navedene sodbe in sklep reviziji ugodilo ter sodbo sodišča druge stopnje razveljavilo v odločitvi, da je dolžnik dolžan upnici za čas od 1. 9. 2016 dalje do reintegracije priznati delovno dobo ter ji za navedeni čas obračunati nadomestilo plače, kot če bi delala, odvesti davke in prispevke ter izplačati dobljen neto znesek z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 6. dne v mesecu za pretekli mesec in v odločitvi o stroških postopka.
8. Glede na to, da upnica od dne 4. 12. 2018, ko je bila s sodbo in sklepom Vrhovnega sodišča RS, opr. št. VIII Ips 136/2018, razveljavljena sodba Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 906/2017 z dne 10. 1. 2018, prav v delu, ki je predstavljal pravno podlago za predmetni izvršilni postopek (to je, da je dolžnik dolžan upnici za čas od 1. 9. 2016 do reintegracije, obračunati nadomestilo plače, kot če bi delala, odvesti davke in prispevke ter ji izplačati dobljen neto znesek z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 6. dne v mesecu za pretekli mesec), ne razpolaga več z izvršilnim naslovom v tistem delu, ki predstavlja podlago za predmetni izvršilni postopek, je dolžna dolžnici vrniti zneske, ki jih je dobila v postopku izvršbe po trenutku, ko je sodba, ki je bila podlaga za izvršbo, izgubila naravo izvršilnega naslova. Upnica oziroma njen pooblaščenec je na svoj račun iz naslova predmetne izvršbe dne 14. 8. 2018 prejel znesek 11.607,43, kot to izhaja iz potrdila o bremenitvi podračuna z dne 3. 1. 2019 (na list. št. 66 spisa), kar predstavlja glavnico v višini 11.607,43 EUR, zamudne obresti v višini 473,47 EUR in stroške postopka v višini 14,22 EUR. Upošteva vse navedeno znašajo neutemeljeno prejeta plačila 11.607,43 EUR, kar je dolžna upnica povrniti dolžnici, kot to izhaja iz I. točke izreka tega sklepa.

K tč. II

9. Upnica (dolžnica po nasprotni izvršbi) je po svojem pooblaščenec dne 28. 6. 2019 podala predlog za odlog nasprotne izvršbe na podlagi 1. in 2. odstavka 71. člena ZIZ, v katerem navaja, da tudi v primeru, da bi bil predlog za nasprotno izvršbo dolžnice v tej fazi utemeljen, je nedvomno, da bo terjatev upnice ponovno nastala

po pravnomočni sodbi delovnega sodišča. Vrhovno sodišče RS je namreč le delno ugodilo reviziji dolžnice in glede obstoja delovnega razmerja oz. glede sklenjene pogodbe o zaposlitvi za neodločen čas med upnico in dolžnico sploh ni odločalo, kar po mnenju upnice pomeni, da je tudi po pravnomočni sodbi delovnega sodišča in po sodbi Vrhovnega sodišča RS upnica sklenila pogodbo za nedoločen čas z dolžnico in ji je dolžnica nezakonito odpovedala pogodbo o zaposlitvi. Nedvomno je, da je dolžnica dolžna upnico pozvati nazaj na delo, ker pa je bila pogodba o zaposlitvi nezakonito odpovedana, je dolžna upnici tudi plačati razliko med plačo, ki bi jo prejela pri njej in med plačami, ki jih je v času nezakonite odpovedi pogodbe dejansko prejela. Po mnenju upnice je predlog za odlog nasprotne izvršbe upravičen, saj bo upnica v prihodnje nedvomno pridobila nov pravnomočni izvršilni naslov do dolžnice v zvezi z njeno obveznostjo plačila zneska, ki ga sedaj zahteva po nasprotni izvršbi. Z izdajo sklepa o nasprotni izvršbi bi upnica utrpela nenadomestljivo ali težko nadomestljivo škodo, ta škoda pa bi bila nedvomno večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane dolžnici. Upnica bi v primeru izdaje sklepa o izvršbi morala vrniti prejeto razliko v plači, s tem pa ji nastaja oz. bi ji nastala še večja oz. težje nadomestljiva škoda. Glede na to, da obstoji zelo velika verjetnost, da bo delovno sodišče ugodilo njenemu tožbenemu zahtevku po reintegraciji, so po mnenju upnice podani in izkazani razlogi za odlog nasprotne izvršbe za čas do pravnomočne odločitve delovnega sodišča oz. najmanj za tri mesece.

10. Dolžnica (upnica po nasprotni izvršbi) je na naroku dne 2. 7. 2019 prerekala navedbe upnice v zvezi s predlogom za odlogom nasprotne izvršbe ter navajala, da niso podani razlogi za odlog izvršbe iz 1. in 2. odstavka 71. člena ZIZ. Glede na to, da je upnica od 1. 9. 2018 zaposlena pri drugem delodajalcu za nedoločen čas, in sicer za polni delovni čas, upnica z nasprotno izvršbo ne bi pretrpela nenadomestljive ali težko nadomestljive škode. Dejstvo je, da je upnica po sklepu o izvršbi prejela znesek, za katerega je, zaradi razveljavitve izvršilnega naslova, obogatena. Nadalje prereka navedbe upnice glede obstoja velike verjetnosti, da bo delovno sodišče ugodilo njenemu tožbenemu zahtevku. Po mnenju dolžnice gre zgolj za ugibanja in nedopustno prejudiciranje postopka, ki je še v teku. Prereka pa tudi navedbe upnice, da bi jo bila dolžnica dolžna pozvati nazaj na delo, saj je bila odločba višjega sodišča, ki je dolžnici to nalagala, razveljavljena, delovno sodišče pa bo moralo o tem zahtevku še odločiti. Navaja še, da bi ji v primeru odloga nastala škoda, saj upnica nima izvršilnega naslova, na podlagi katerega bi lahko obdržala prejete zneske, dolžnica pa ima namen, da bi z navedenimi javnimi sredstvi v višini 12.195,12 EUR postavila igrala za potrebe šole. Predlaga, da sodišče predlog za odlog nasprotne izvršbe zavrne kot neutemeljen.
11. Na podlagi 71. člena ZIZ lahko sodišče na predlog dolžnika popolnoma ali deloma odloži izvršbo (oz. nasprotno izvršbo), če dolžnik izkaže za verjetno, da bi s takojšnjo izvršbo pretrpel nenadomestljivo ali težko nadomestljivo škodo in da je

ta škoda večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane upniku ter, če je podan še kateri izmed devetih taksativno naštetih pogojev iz 1. odstavka tega člena. V skladu z 2. odstavkom 71. člena ZIZ pa sme sodišče na predlog dolžnika odložiti izvršbo tudi v drugih primerih, ko so za to podani posebno upravičeni razlogi, vendar v tem primeru najdlje za tri mesece in le enkrat (2. odstavek 71. člena ZIZ). Po stališču teorije (tako Vesna Rijavec, Civilno izvršilno pravo, GV Založba, Ljubljana, 2003, str. 186) in sodne prakse (tako tudi sklep VSM I Ip 4/2009 z dne 16. 1. 2009, sklep VSC I Cp 1424/2006 z dne 23. 5. 2007, sklep VSL III Cp 2105/2000 z dne 10. 1. 2001 in drugi) mora sodišče tudi v primeru drugega posebno upravičenega razloga v smislu 2. odstavka 71. člena ZIZ dognati nevarnost nenadomestljive oziroma težko nadomestljive škode in kumulativno še, da je ta škoda večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane upniku. Določbe ZIZ o odlogu izvršbe (smiselno enako velja tudi za nasprotno izvršbo) so namreč naravnane tako, da pride odložitev izvršbe v poštev le izjemoma, saj je treba upoštevati, da ima upnik v izvršilnem postopku za svojo terjatev že izvršilni naslov, dolžnik pa za svoje ugovore praviloma le trditve o nedopustnosti izvršbe. Prav zato zakon med drugim zahteva, da dolžnik izkaže, da bi z izvršbo nastala težko nadomestljiva ali nenadomestljiva škoda in da je ta škoda večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane upniku.

12. Glede na navedbe upnice (dolžnice po nasprotni izvršbi) v predlogu za odlog nasprotne izvršbe in glede na citirano določilo 71. člena ZIZ, sodišče ugotavlja, da predlog upnice ni utemeljen. V podanem predlogu za odlog upnica namreč ne navaja nobenih substanciranih trditev (7. člen v zvezi z 212. členom Zakona o pravnem postopku - ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ) o tem kakšna nenadomestljiva škoda bi ji nastala z vrnitvijo zneska v višini 12.195,12 v EUR, ki ga je z izvršbo neutemeljeno prejela, saj je bil izvršilni naslov tekom postopka odpravljen. Tudi dejstvo, da je pred delovnim sodiščem v teku postopek reintegracije upnice nazaj na delo, še ne pomeni obstoja posebno upravičenega razloga po 2. odstavku 71. člena ZIZ, saj bo o tožbenem zahtevku upnice sodišče šele odločalo in določeno negotovo dejstvo ni možno upoštevati kot posebej upravičenega razloga za odlog izvršbe, še posebej, ko niti ni zagotovila, da bo razlog nastal v roku 3 mesecev, torej v času za katerega se izvršba lahko največ odloži po slednjem določilu ZIZ.
13. Po navedenem sodišče zaključuje, da niso podani pogoji za odlog izvršbe v skladu z 71. členom ZIZ (niti po 1. niti po 2. odstavku 71. člena ZIZ), dolžnica pa odlogu nasprotne izvršbe tudi izrecno nasprotuje, zato je sodišče predlog upnice za odlog nasprotne izvršbe kot neutemeljen zavrnilo, kot to izhaja iz izreka II. točke izreka tega sklepa.

K tč. III

14. O stroških dolžnice (upnice po nasprotni izvršbi) je sodišče odločalo na podlagi 5. odstavka 38. člena ZIZ in jih odmerilo po specificiranem stroškovniku z dne 2. 7. 2019 ter v skladu z Odvetniško tarifo (OT). Tako je pooblaščenca dolžnice priznalo 200 točk za sestavo predloga za nasprotno izvršbo (tar. št. 27/1 OT), 250 točk za zastopanje na naroku za obravnavo predloga za nasprotno izvršbo dne 2. 7. 2019 (tar. št. 27/8 v zvezi s tar. št. 20/1 OT) oz. skupaj 450 točk, kar ob vrednosti odvetniške točke 0,60 EUR, znaša 270,00 EUR, povišano za 22 % DDV v višini 59,4 EUR, tako skupaj stroške v višini 329,40 EUR. Od priznanih stroškov pripadajo dolžnici v skladu s 378. členom OZ tudi zakonske zamudne obresti, ki začnejo teči prvi dan po poteku roka za prostovoljno izpolnitev.
15. Upnica je v vlogi z dne 28. 6. 2019 priglasila stroške sestave predloga za odlog nasprotne izvršbe, materialne stroške in 22 % DDV. Glede na to, da upnica s predlogom za odlog nasprotne izvršbe ni uspela, je dolžna sama kriti svoje stroške, ki so ji nastali s sestavo predloga za odlog nasprotne izvršbe.

PRAVNI POUK:

Zoper ta sklep je dovoljena pritožba v 8 dneh od vročitve. Pritožba v fizični obliki, napisana ali natisnjena in lastnoročno podpisana, se vloži pri tem sodišču, v enem izvodu. Pritožba v elektronski obliki, podpisana z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom, se vloži tako, da se pošlje po elektronski poti informacijskemu sistemu sodstva, v enem izvodu.

Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ).

Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (3. odstavek 29. b člena ZIZ).

Če je pritožba vložena po pooblaščenca, mora biti pooblaščenec odvetnik ali druga oseba, ki je opravila pravniški državni izpit (3. odstavek 87. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (2. odstavek 89.

člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Če ob vložitvi pritožbe pooblaščenec stranke, ki je odvetnik, ne predloži pooblastila, mu sodišče ne dovoli, da bi začasno opravljal pravdna dejanja, ampak pritožbo zavrže (5. odstavek 98. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ).

Lendava, 5. julij 2019

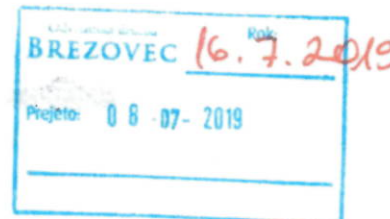
Okrajni sodnik:
Bojan Bočkorec

Stamen

Podpisnik: Bojan Bočkorec
Izdajatelj: SIGOV-CA
Št. certifikata: f3ff4ed800000000567cccfe
Podpisano: 13:10, 05.07.2019

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKRAJNO SODIŠČE V LENDAVI

I 57/2018

SKLEP

Okrajno sodišče v Lendavi je po okrajnem sodniku Bojanu Bočkorecu,

v izvršilni zadevi upnice (dolžnice po nasprotni izvršbi):

[redacted] ki jo zastopa Matej Vovko, odvetnik v Ljubljani,

zoper dolžnico (upnico po nasprotni izvršbi): OSNOVNA ŠOLA ODRANCI, Prešernova ulica 1, Odranci, ki jo zastopa Odvetniška družba Brezovec o.p., d.o.o., s sedežem v Ljubljani,

zaradi izterjave nedelarne terjatve vrnitve na delo in izterjave 1.480,80 EUR s pripadki,

o predlogu dolžnice za nasprotno izvršbo z dne 17. 4. 2019 in o predlogu upnice za odlog nasprotne izvršbe z dne 27. 6. 2019,

po opravljenem naroku,

5. julija 2019

SKLENILO:

- I. Predlogu dolžnice za nasprotno izvršbo se ugotovi in se upnici ~~.....~~ nalaga, da mora dolžnici v roku 15 dni vrniti glavnico v znesku 1.470,80 EUR, zamudne obresti v znesku 98,18 EUR in stroške postopka v znesku 142,80 EUR.
- II. Predlog upnice ~~.....~~ za odlog nasprotne izvršbe z dne 27. 6. 2019 se zavrne.
- III. Upnica ~~Milava-Kralj-Buzeti~~ je dolžna v roku 8 dni povrniti dolžnici stroške postopka nasprotne izvršbe, odmerjene na 476,07 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku izpolnitvenega roka (8 dni) dalje, pa do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

1. V predmetni izvršilni zadevi je naslovno sodišče s sklepom o izvršbi opr. št. I 57/2018 z dne 16. 3. 2018, v zvezi s sklepom opr. št. I 57/2018 z dne 21. 6. 2018, dovolilo predlagano izvršbo na podlagi pravnomočne in izvršljive sodbe Delovnega sodišča v Mariboru, Oddelek v Murski Soboti, opr. št. Pd 56/2017 z dne 4. 10. 2017, ki je bila spremenjena s pravnomočno in izvršljivo sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 906/2017 z dne 10. 1. 2018. S sklepom z dne 23. 1. 2019, v zvezi s sklepom Višjega sodišča v Mariboru, opr. št. I Ip 201/2019 z dne 3. 4. 2019, je sodišče ugodilo ugovoru dolžnice po izteku roka, postopek ustavilo ter razveljavilo opravljena izvršilna dejanja ter odločilo, da stranki sami krijeta svoje stroške ugovornega postopka.

K tč. I
2. Dolžnica (upnica po nasprotni izvršbi) je dne 17. 4. 2019 po svojem pooblaščenju, vložila predlog za nasprotno izvršbo, v katerem navaja, da je bila na podlagi predmetne izvršbe dne 5. 11. 2018 opravljena izvršba v višini 1.711,78 EUR. Na podlagi sodbe in sklepa Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. VIII Ips 136/2018 z dne 4. 12. 2018 in sklepa Višjega delovnega in socialnega sodišča, opr. št. Pdp 1068/2018 z dne 27. 3. 2019, je bil izvršilni naslov na podlagi katerega je bila dovoljena izvršba, pravnomočno odpravljen oz. razveljavljen. Dolžnica je razlog za nasprotno izvršbo izvedela dne 16. 4. 2019, ko je prejela sklep Višjega sodišča v Mariboru, opr. št. I Ip 201/2019 z dne 3. 4. 2019 o ustavitvi izvršilnega postopka opr. št. I 57/2018 in razveljavitvi opravljenih izvršilnih dejanj na podlagi

sodbe in sklepa Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. VIII Ips 136/2018 z dne 4. 12. 2018. Glede na navedeno dolžnica zahteva, da ji upnica vrne glavnico v višini 1.470,80 EUR, zamudne obresti v višini 98,18 EUR ter stroške postopka v višini 142,80 EUR.

3. Sodišče najprej ugotavlja, da je predlog dolžnice za nasprotno izvršbo z dne 17. 4. 2019 vložen pravočasno, znotraj subjektivnega in objektivnega roka, kot ju določa 2. odstavek 67. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ), to je v treh mesecih od dneva, ko je dolžnik zvedel za razlog (dolžnica je sklep Višjega sodišča v Mariboru, opr. št. I Ip 201/2019 z dne 3. 4. 2019 o ustavitvi izvršilnega postopka opr. št. I 57/2019 in razveljavitvi opravljenih izvršilnih dejanj, prejela dne 16. 4. 2019), v vsakem primeru pa v enem letu od dneva, ko je bil tudi izvršilni postopek končan (izvršba je bila realizirana dne 5. 11. 2018).
4. Upnica, kateri je sodišče v skladu z določilom 2. odstavka 68. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) pozvalo, da se lahko izjavi, v pravočasnem odgovoru z dne 20. 5. 2019 nasprotuje predlogu za nasprotno izvršbo ter navaja, da je Vrhovno sodišče RS s sodbo, opr. št. VII Ips 136/2018, le delno razveljavilo pravnomočno sodbo delovnega sodišča, tako da je upnica upravičena do povrnitve stroškov postopka, medtem ko vrhovno sodišče ni dopustilo revizije tistega dela sodbe višjega sodišča, ki se nanaša na sklenitev pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas. Navaja, da je Vrhovno sodišče v svoji odločitvi opozorilo na dejstvo, da je glede reintegracijskega zahtevka potrebno ugotoviti željo upnice v zvezi z opravljanjem dela pri dolžnici. Upnica nasprotuje predlogu za izvršbo tudi v delu, ki se nanaša na tek zamudnih obresti in stroškom postopka.
5. Ker je upnica dolžnikovemu predlogu za nasprotno izvršbo pravočasno nasprotovala, je sodišče v skladu z določbo 3. odstavka 68. člena ZIZ opravilo narok za obravnavo predloga za nasprotno izvršbo, na katerem je izvedlo vse predlagane dokaze, in sicer je vpogledalo v vso listinsko dokumentacijo v spisu in prilogi spisa. Sodišče je narok opravilo v nenavzočnosti upnice (ta je opravičila izostanek z naroka in prosila za njegovo preložitve) in njenega pooblaščenca, saj je ocenilo, da je dejansko stanje v zadevi razjasnjeno že na podlagi drugih dokazov (predložene listinske dokumentacije v spisu), zaslišanje upnice pa ni bilo potrebno, kar je v skladu s 3. odstavkom 29.a člena ZIZ, po katerem sodišče zasliši stranko, če se mu zdi potrebno za razjasnitev posameznih vprašanj ali za izjavo o kakšnem predlogu stranke.
6. Ko je izvršba že opravljena, lahko dolžnik predlaga pri sodišču nasprotno izvršbo in zahteva, naj mu upnik vrne tisto, kar je z izvršbo dobil, če je izpolnjen eden od

taksativno naštetih razlogov v 67. členu ZIZ, med drugim tudi, če je bil izvršilni naslov pravnomočno odpravljen, spremenjen, razveljavljen ali izrečen za neveljavnega (2. točka 1. odstavka 67. člena ZIZ), na katerega se smiselno sklicuje dolžnica v predlogu za nasprotno izvršbo.

7. Predmetna izvršba je bila dovoljena na podlagi izvršilnega naslova - pravnomočne in izvršljive sodbe Delovnega sodišča v Mariboru, Oddelek v Murski Soboti, opr. št. Pd 56/2017 z dne 4. 10. 2017, v zvezi s sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 906/2017 z dne 10.01.2018. Slednja sodba Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 906/2017 z dne 10. 1. 2018, je bila s sodbo in sklepom Vrhovnega sodišča RS, opr. št. VIII Ips 136/2018 z dne 4. 12. 2018, razveljavljena, sicer delno, vendar pa v tistem delu, ki predstavlja podlago za predmetni izvršilni postopek, in sicer v odločitvi, da dolžnici delovno razmerje še vedno traja in da je dolžnica dolžna upnico v roku 8 dni pozvati nazaj na delo in ji za čas od 1. 9. 2016 dalje do reintegracije priznati delovno dobo ter ji za navedeni čas obračunati nadomestilo plače, kot če bi delala, odvesti davke in prispevke ter ji izplačati dobljene neto zneske z zakonskimi zamudnimi obrestmi do 6. dne v mesecu za pretekli mesec in v odločitvi o stroških postopka ter v navedenem obsegu zadevo vrnilo sodišču druge stopnje v novo sojenje. Višje sodišče v Mariboru je s sklepom, opr. št. Pdp 1068/2018 z dne 27. 3. 2019, delno razveljavilo sodbo sodišča prve stopnje, in sicer v I. odstavku izreka glede odločitve o zavrniti tožbenega zahtevka, da tožnici (upnici) delovno razmerje pri toženi stranki (dolžnici) še vedno traja, da je dolžnica dolžna upnico pozvati nazaj na delo in ji za čas od 1. 9. 2016 dalje do reintegracije priznati delovno dobo, ji za navedeni čas obračunati nadomestilo plače, kot če bi delala, odvesti davke in prispevke ter izplačati dobljene neto znesek z zakonskimi zamudnimi obrestmi do 6. dne v mesecu za pretekli mesec in v delu glede odločitve o stroških upnice ter zadevo v tem obsegu vrnilo sodišču prve stopnje v novo sojenje.
8. Glede na to, da upnica od dne 27. 3. 2019, ko je bil izdan sklep Višjega delovnega in socialnega sodišča opr. št. Pdp 1068/2018, ne razpolaga več z izvršilnim naslovom v tistem delu, ki predstavlja podlago za predmetni izvršilni postopek, je dolžna dolžnici vrniti zneske, ki jih je dobila v postopku izvršbe po trenutku, ko je sodba, ki je bila podlaga za izvršbo, izgubila naravo izvršilnega naslova. Upnica oziroma njen pooblaščenec je na svoj račun iz naslova predmetne izvršbe dne 5. 11. 2018 prejel znesek 1.711,78 EUR, kot to izhaja iz potrdila o bremenitvi podračuna z dne 17. 4. 2019 (na list. št. 121 spisa), kar predstavlja glavnico v višini 1.470,80 EUR, zamudne obresti v višini 98,18 EUR in stroške postopka v višini 142,80 EUR. Upošteva vse navedeno znašajo neutemeljeno prejeta plačila 1.711,78 EUR, kar je dolžna upnica povrniti dolžnici, kot to izhaja iz I. točke izreka tega sklepa.

K tč. II

9. Upnica (dolžnica po nasprotni izvršbi) je po svojem pooblaščenju dne 27. 6. 2019 podala predlog za odlog nasprotne izvršbe na podlagi 1. in 2. odstavka 71. člena ZIZ, v katerem navaja, da tudi v primeru, da bi bil predlog za nasprotno izvršbo dolžnice v tej fazi utemeljen, je nedvomno, da bo terjatev upnice ponovno nastala po pravnomočni sodbi delovnega sodišča. Vrhovno sodišče RS je namreč le delno ugodilo reviziji dolžnice in glede obstoja delovnega razmerja oz. glede sklenjene pogodbe o zaposlitvi za neodločen čas med upnico in dolžnico sploh ni odločalo, kar po mnenju upnice pomeni, da je tudi po pravnomočni sodbi delovnega sodišča in po sodbi Vrhovnega sodišča RS upnica sklenila pogodbo za nedoločen čas z dolžnico in ji je dolžnica nezakonito odpovedala pogodbo o zaposlitvi. Nedvomno je, da je dolžnica dolžna upnico pozvati nazaj na delo, upnica pa se ima tudi namen vrniti nazaj na delo po pogodbi o zaposlitvi. Z izdajo sklepa o nasprotni izvršbi bi upnica utrpela nenadomestljivo ali težko nadomestljivo škodo, ta škoda pa bi bila nedvomno večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane dolžnici. Upnica bi v primeru izdaje sklepa o izvršbi morala vrniti stroške postopka in tudi opravljati delo na, od njenega doma izredno oddaljeni lokaciji, s tem pa bi ji nastala še večja oz. težje nadomestljiva škoda. Glede na to, da obstoji zelo velika verjetnost, da bo delovno sodišče ugodilo njenemu tožbenemu zahtevku po reintegraciji, so po mnenju upnice podani in izkazani razlogi za odlog nasprotne izvršbe za čas do pravnomočne odločitve delovnega sodišča oz. najmanj za tri mesece.
10. Dolžnica (upnica po nasprotni izvršbi) je na naroku dne 2. 7. 2019 prerekala navedbe upnice v zvezi s predlogom za odlogom nasprotne izvršbe ter navajala, da niso podani razlogi za odlog izvršbe iz 1. in 2. odstavka 71. člena ZIZ. Glede na to, da je upnica od 1. 9. 2018 zaposlena pri drugem delodajalcu za nedoločen čas, in sicer za polni delovni čas, upnica z nasprotno izvršbo ne bi pretrpela nenadomestljive ali težko nadomestljive škode. Dejstvo je, da je upnica po sklepu o izvršbi prejela znesek, za katerega je, zaradi razveljavitve izvršilnega naslova, obogatena. Nadalje prereka navedbe upnice glede obstoja velike verjetnosti, da bo delovno sodišče ugodilo njenemu tožbenemu zahtevku. Po mnenju dolžnice gre zgolj za ugibanja in nedopustno prejudiciranje postopka, ki je še v teku. Prereka pa tudi navedbe upnice, da bi jo bila dolžnica dolžna pozvati nazaj na delo, saj je bila odločba višjega sodišča, ki je dolžnici to nalagala, razveljavljena, delovno sodišče pa bo moralo o tem zahtevku šele odločiti. Navaja še, da bi ji v primeru odloga nastala škoda, saj upnica nima izvršilnega naslova, na podlagi katerega bi lahko obdržala prejeti znesek. Predlaga, da sodišče predlog za odlog nasprotne izvršbe zavrne.
11. Na podlagi 71. člena ZIZ lahko sodišče na predlog dolžnika popolnoma ali deloma odloži izvršbo (oz. nasprotno izvršbo), če dolžnik izkaže za verjetno, da bi s

takojšnje izvršbo pretrpel nenadomestljivo ali težko nadomestljivo škodo in da je ta škoda večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane upniku ter, če je podan še kateri izmed devetih taksativno naštetih pogojev iz 1. odstavka tega člena. V skladu z 2. odstavkom 71. člena ZIZ pa sme sodišče na predlog dolžnika odložiti izvršbo tudi v drugih primerih, ko so za to podani posebno upravičeni razlogi, vendar v tem primeru najdlje za tri mesece in le enkrat (2. odstavek 71. člena ZIZ). Po stališču teorije (tako Vesna Rijavec, Civilno izvršilno pravo, GV Založba, Ljubljana, 2003, str. 186) in sodne prakse (tako tudi sklep VSM I Ip 4/2009 z dne 16. 1. 2009, sklep VSC I Cp 1424/2006 z dne 23. 5. 2007, sklep VSL III Cp 2105/2000 z dne 10. 1. 2001 in drugi) mora sodišče tudi v primeru drugega posebno upravičenega razloga v smislu 2. odstavka 71. člena ZIZ dognati nevarnost nenadomestljive oziroma težko nadomestljive škode in kumulativno še, da je ta škoda večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane upniku. Določbe ZIZ o odlogu izvršbe (smiselno enako velja tudi za nasprotno izvršbo) so namreč naravnane tako, da pride odložitev izvršbe v poštev le izjemoma, saj je treba upoštevati, da ima upnik v izvršilnem postopku za svojo terjatev že izvršilni naslov, dolžnik pa za svoje ugovore praviloma le trditve o nedopustnosti izvršbe. Prav zato zakon med drugim zahteva, da dolžnik izkaže, da bi z izvršbo nastala težko nadomestljiva ali nenadomestljiva škoda in da je ta škoda večja od tiste, ki zaradi odloga lahko nastane upniku.

12. Glede na navedbe upnice (dolžnice po nasprotni izvršbi) v predlogu za odlog nasprotne izvršbe in glede na citirano določilo 71. člena ZIZ, sodišče ugotavlja, da predlog upnice ni utemeljen. V podanem predlogu za odlog upnica namreč ne navaja nobenih substanciranih trditvev (7. člen v zvezi z 212. členom Zakona o pravdnem postopku - ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ) o tem kakšna nenadomestljiva škoda bi ji nastala z vrnitvijo zneska v višini 1.711,78 EUR, ki ga je z izvršbo neutemeljeno prejela, saj je bil izvršilni naslov tekom postopka odpravljen. Tudi dejstvo, da je pred delovnim sodiščem v teku postopek reintegracije upnice nazaj na delo, še ne pomeni obstoja posebno upravičenega razloga po 2. odstavku 71. člena ZIZ, saj bo o tožbenem zahtevku upnice sodišče šele odločalo in določeno negotovo dejstvo ni možno upoštevati kot posebej upravičenega razloga za odlog izvršbe, še posebej, ko niti ni zagotovila, da bo razlog nastal v roku 3 mesecev, torej v času za katerega se izvršba lahko največ odloži po slednjem določilu ZIZ.
13. Po navedenem sodišče zaključuje, da niso podani pogoji za odlog izvršbe v skladu z 71. členom ZIZ (niti po 1. niti po 2. odstavku 71. člena ZIZ), dolžnica pa odlogu nasprotne izvršbe tudi izrecno nasprotuje, zato je sodišče predlog upnice za odlog nasprotne izvršbe kot neutemeljen zavrnilo, kot to izhaja iz izreka II. točke izreka tega sklepa.

K tč. III

14. O stroških dolžnice (upnice po nasprotni izvršbi) je sodišče odločalo na podlagi 5. odstavka 38. člena ZIZ in jih odmerilo po specificiranem stroškovniku z dne 2. 7. 2019 ter v skladu z Odvetniško tarifo (OT). Tako je pooblaščenca dolžnice priznalo 100 točk za sestavo predloga za nasprotno izvršbo (tar. št. 27/1 OT), 100 točk za zastopanje na naroku za obravnavo predloga za nasprotno izvršbo dne 2. 7. 2019 (tar. št. 27/8 v zvezi s tar. št. 20/1 OT), 200 točk nagrade za odsotnost iz pisarne v času potovanja za stranko (po četrtem odstavku 6. člena OT) oz. skupaj 400 točk, kar ob vrednosti odvetniške točke 0,60 EUR, znaša 240,00 EUR. Poleg tega je sodišče pooblaščenca priznalo še stroške kilometrine na relaciji Ljubljana - Lendava in nazaj (406 km x 0,37 EUR) v višini 150,22 EUR ter od priznane nagrade odmerilo 22 % DDV v višini 85,85 EUR, tako stroške v višini 476,07 EUR. Od priznanih stroškov pripadajo dolžnici v skladu s 378. členom OZ tudi zakonske zamudne obresti, ki začnejo teči prvi dan po poteku roka za prostovoljno izpolnitev.
15. Upnica je v vlogi z dne 20. 5. 2019 priglasila stroške za sestavo odgovora na predlog za nasprotno izvršbo, materialne stroške in 22 % DDV. Glede na to, da upnica s svojimi navedbami v odgovoru na predlog za nasprotno izvršbo ni uspela niti ni vplivala na drugačno odločitev sodišča, je dolžna sama kriti stroške, ki so ji nastali s sestavo vloge z dne 20. 5. 2019. Prav tako upnica ni upravičena do povrnitve stroškov za sestavo predloga za odlog izvršbe z dne 27. 6. 2019, saj s predlogom za odlog izvršbe ni uspela, posledično tudi ne gre za stroške, ki bi bili potrebni v smislu 5. odstavka 38. člena ZIZ in jih tako ni mogoče naložiti dolžnici v plačilo. Po navedenem je sodišče odločilo, da upnica sama krije svoje stroške, ki so ji nastali v postopku predloga za nasprotno izvršbo in v postopku predloga za odlog nasprotne izvršbe.

PRAVNI POUK:

Zoper ta sklep je dovoljena pritožba v 8 dneh od vročitve. Pritožba v fizični obliki, napisana ali natisnjena in lastnoročno podpisana, se vloži pri tem sodišču, v enem izvodu. Pritožba v elektronski obliki, podpisana z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom, se vloži tako, da se pošlje po elektronski poti informacijskemu sistemu sodstva, v enem izvodu. Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali

obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (3. odstavek 29. b člena ZIZ). Če je pritožba vložena po pooblaščenju, mora biti pooblaščenec odvetnik ali druga oseba, ki je opravila pravniški državni izpit (3. odstavek 87. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrne (2. odstavek 89. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Če ob vložitvi pritožbe pooblaščenec stranke, ki je odvetnik, ne predloži pooblastila, mu sodišče ne dovoli, da bi začasno opravljal pravdna dejanja, ampak pritožbo zavrne (5. odstavek 98. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ).

Lendava, 5. julij 2019

Okrajni sodnik:
Bojan Bočkorec